

بررسی اثر شیاف پروژسترون در جلوگیری از زایمان زودرس و عوارض آن

سهیلا اکبری^۱، مهدی بیرجندی^۲، ندا محتشم^۳

۱- استادیار، گروه زنان، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم آباد، ایران

۲- مربی، گروه آمار، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی لرستان، خرم آباد، ایران

۳- پزشک عمومی، مرکز بهداشتی درمانی رامهرمز، دانشگاه علوم پزشکی اهواز، اهواز، ایران (مؤلف مسؤول) تلفن: ۰۶۹۱-۲۲۲۶۱۴

nd_mht@yahoo.com

چکیده

زمینه و هدف: زایمان زودرس یک علت اصلی مرگ و میر و ناتوانی نوزادی در سرتاسر جهان است. مراقبت ویژه از این افراد سبب افزایش هزینه‌های درمانی مامایی و نوزادی می‌گردد. هدف از این مطالعه بررسی اثر شیاف پروژسترون در جلوگیری از زایمان زودرس و عوارض آن در حاملگی‌های با عوامل خطر زایمان زودرس می‌باشد.

روش بررسی: این مطالعه ۱۵۰ خانم حامله تک قلو، بدون علائم و نشانه‌های زایمان زودرس که در خطر بالا برای زایمان زودرس بودند را شامل شد. این افراد به طور تصادفی به دو گروه تقسیم شدند. این دو گروه از نظر سن حاملگی و عوامل خطر زایمان زودرس مشابه بودند. بین هفته ۳۴-۲۴ حاملگی به یک گروه، روزانه ۱۰۰ میلی گرم شیاف واژینال پروژسترون داده شد و گروه دیگر به عنوان گروه کنترل تحت نظر قرار گرفتند. به افراد آموزش‌های لازم داده شد که در صورت انقباضات منظم و ریتمیک به بیمارستان مراجعه کنند و با استفاده از توکودینامومتر برای ۶۰ دقیقه مونیتورینگ انقباضات رحمی به عمل آمد و در صورت واقعی بودن انقباضات، بیمار تحت درمان با داروهای توکولیتیک رایج قرار گرفت و در بیمارانی که علیرغم درمان با توکولیتیک زایمان متوقف نشد، اطلاعات ثبت و جمع‌آوری شد. پس از جمع‌آوری داده‌ها و وارد کردن آن در نرم افزار آماری SPSS نتایج با استفاده از آزمونهای مناسب آماری مانند کای اسکوار، تی تست، تست فیشر و تست من-ویتنی، تجزیه و تحلیل شدند و نتایج در سطح اطمینان ۹۵ درصد گزارش شد.

یافته‌ها: میانگین سن حاملگی در گروه دریافت کننده پروژسترون ($38/62 \pm 2/08$ هفته) و در گروه کنترل ($35/88 \pm 3/5$ هفته) بود ($P < 0/01$). زایمان زودرس در کمتر از ۳۷ هفته حاملگی در ۳۱/۹ درصد خانم‌های گروه کنترل و در ۱۱/۶ درصد گروه دریافت کننده پروژسترون دیده شد ($P < 0/01$). زایمان زودرس در کمتر از ۳۴ هفته در ۲۲/۲ درصد خانم‌های گروه کنترل و ۲/۹ درصد گروه دریافت کننده پروژسترون دیده شد ($P < 0/01$). سندرم زجر تنفسی، وزن کم تولد، وزن زمان تولد، نیاز به دستگاه مکانیکی، نیاز به بستری در NICU، نیاز به اکسیژن حمایتی و آپگار نوزاد هنگام تولد به طور معناداری بین دو گروه متفاوت بود ($P < 0/01$).

نتیجه‌گیری: درمان با شیاف پروژسترون، تناوب انقباضات رحمی را کاهش می‌دهد و به این وسیله موجب کاهش زایمان زودرس در خانم‌های با عوامل خطر زایمان زودرس می‌شود.

کلید واژه‌ها: زایمان زودرس، شیاف پروژسترون، جلوگیری از زایمان زودرس، حاملگی پرخطر

وصول مقاله: ۸۸/۷/۱ اصلاح نهایی: ۸۸/۸/۲۶ پذیرش مقاله: ۸۸/۹/۹

مقدمه

درصد می‌باشد. در حدود ۶۵ درصد علت مرگ‌های

زایمان زودرس ۱۲ درصد کل زایمانها را در بر
چنین و نوزاد طبیعی به علت نارس بودن نوزاد می‌باشد
می‌گیرد و احتمال عود آن در حاملگی‌های بعدی ۸-۶٪
(۱).